

1. Het Woord van God is levend en krachtig

Ik werd een keer gebeld door een begrafenisondernemer, die mij vroeg om de uitvaartdienst te leiden van een oudere mevrouw. Haar man wist dat dat een wens van haar was geweest, dat een predikant zou spreken tijdens de afscheidsdienst. Dus ik maakte kennis met de familie. Haar man had niet veel met geloof en kerk, en de kinderen – vijftigers en zestigers – waren duidelijk niet gelovig.

Tijdens de dienst las ik uit de Bijbel en ik probeerde het leven van de overledene te plaatsen in het licht van die tekst. Na afloop kwam er een jonge vrouw naar me toe, modieus gekleed, een hippe dame op hoge hakken. Ze zei tegen mij: 'Dankuwel dat u het Woord van God hebt gebracht.' Die reactie verraste mij en ik vroeg hoe zij de overledene had gekend. Ze zei: 'Ik ben een kleindochter. Mijn oma en ik waren de enige christenen in de familie. Ik ging regelmatig bij haar langs, dan gingen we samen uit de Bijbel lezen en bidden. Ik ben heel blij dat dat in deze dienst naar voren kwam, dat ze gelovig was.'

'Dankuwel dat u het Woord van God hebt gebracht.' Ik moest aan dat voorval denken, toen ik vers 1 las van Lukas 5: 'En het gebeurde, toen de menigte op Hem aandrong om het *Woord van God* te horen...' Als mens kun je heel veel zeggen: onzinnige dingen, maar ook zinnige dingen, je kunt zelfs heel wijze woorden spreken. En toch is er nog altijd een groot verschil met 'woorden van God', de woorden die we in de Bijbel vinden. Dat is waar die kleindochter op doelde. Je kunt als mens van alles zeggen tegen andere mensen, over andere mensen, maar al die menselijke woorden verbleken bij de woorden die van God komen. Dat zijn hemelse woorden.

En de mensen rondom Jezus hebben dat gemerkt, ze hebben het ontdekt, dat de woorden van Jezus geen menselijke woorden waren, maar het 'Woord van God'. En als je eenmaal dat verschil bent gaan proeven, dan kan het zomaar zijn dat die woorden van God je gaan aantrekken, als een magneet. Zoals de mensen daar bij het Meer Gennesareth, dat is het Meer van Galilea, in het noorden van Israël.

Wat doet Jezus dan? Hij ziet twee vissersbootjes liggen. Eén van die bootjes is van Simon. Simon, die later de naam Petrus krijgt. Jezus vraagt of hij dat vissersbootje mag gebruiken als een soort preekstoel. Simon brengt het bootje een klein eindje van de oever, en dan kan Jezus zó, zittend, vanuit het schip, de menigte toespreken. Dat is een heel slimme manier, want water geleidt het geluid. Vroeger had je in een theater vaak een bak met water vóór het podium, dan werd het geluid door het water weerkaatst en was het voor iedereen goed hoorbaar.

Ik stel me dat zo voor: Jezus zit in die boot, zoals in die tijd leraren altijd zittend onderwijs gaven. En Petrus zit al die tijd achter Hem. Petrus is ongetwijfeld doodmoe geweest, want hij heeft de hele nacht gevist. Hij is de hele nacht in touw geweest, maar ze hebben helemaal niets gevangen. Dat is natuurlijk zwaar frustrerend. En inderdaad, erg vermoeiend. 'Zou Petrus het wel wakker gehouden hebben?' denk je dan. Nou, ik denk het wel. Waarom denk ik dat? Omdat Petrus diep onder de indruk is van de kracht van Jezus' woorden. Dat blijkt uit zijn reactie op de opdracht die Jezus geeft.

Want als Jezus gestopt is met Zijn toespraak, dan zegt Hij tegen Simon Petrus, vers 4: 'Vaar naar het diepe gedeelte en werp uw netten uit om te vangen.' En wat zegt Petrus dan? 'Meester, wij hebben heel de nacht gewerkt en niets gevangen, maar op Uw woord zal ik het net uitwerpen.' Besef je wat er hier gebeurt? Petrus en zijn collega's zijn doorgewinterde vissers. Ze weten écht wel waar ze mee bezig zijn. En ze weten ook dat je 's nachts véél meer kans hebt om vis te vangen dan overdag. Vissen, dat is hun vak. Vissen is hun expertise, het is hun specialisme. En nu komt er hier een Timmerman, en die geeft hún een opdracht die ligt op hún terrein, hún vakgebied. Het is niet voor niets dat Petrus eerst sputtert. En toch, tóch doet hij wat Jezus zegt. Hij móét wel goed geluisterd hebben, en hij móét wel hebben ontdekt, dat de woorden van Jezus het Woord van God zijn!

Niet voor niets noemt hij Jezus: 'Meester'. Dat woord, daar zit ontzag in, diep respect. 'Meester, wij hebben heel de nacht

gewerkt en niets gevangen, maar op Uw woord zal ik het net uitwerpen.'

Waarom zou Jezus deze opdracht geven, deze vreemde opdracht? Nou ja, géén vangst betekent natuurlijk ook: geen inkomsten. Dat was op z'n minst voor díé dag een flinke tegenvaller. En Jezus voelt met je mee, ook in die gewone dingen van het leven, als omhoog zit met je financiën.

Maar er speelt meer mee. Deze opdracht van Jezus is een test, een test voor het geloof van Petrus, voor zijn vertrouwen. Want inderdaad, Jezus is geen visser, en hij, Petrus, wél. Heeft hij vertrouwen in de woorden van Jezus? Jazeker! Ik vind dat zó mooi, dat zinnetje: 'op Uw woord'. 'Meester, wij hebben heel de nacht gewerkt en niets gevangen, maar op Uw woord zal ik het net uitwerpen.'

Omdat Petrus vertrouwt op het woord van Jezus, doet hij een ervaring op die hij later nooit meer zal vergeten: een vangst, zó groot, zó ontielig groot, dat ze er twee bootjes voor nodig hebben, die allebei bijna zinken van de hoeveelheid vis.

Als Petrus en zijn vrienden later op pad zullen gaan om de boodschap van Jezus door te geven, dan hoeven ze hun ogen maar een keer dicht te doen om het wéér voor zich te zien, die eindeloze hoeveelheid vis. Zó werkt God! Zo overvloedig geeft Hij! In dat woord van Jezus lag zó ongelooflijk veel kracht! Woorden worden wonderen!

In Hebreeën 4: 12 staat: 'Het Woord van God is levend en krachtig.' En zo is het ook. Als God iets zegt, dan doet Hij het ook. In het Hebreeuws, de taal van Israël, is er één woord, het woord *dabar*, met twee betekenissen: 'woord' en 'daad'. Als God iets zegt, dan gebeurt dat ook. Helemaal aan het begin van de Bijbel, in Genesis 1, daar staat: 'God zei: "Laat er licht zijn." En er was licht.' Woorden worden wonderen.

2. Zijn Woord is het waard om erop te vertrouwen

Die woorden van God zijn het waard om te gehoorzamen, om erop te vertrouwen, óók als ze gaan over jouw vak, over jouw specialisme. Als God iets zegt, mag je Hem ten volle vertrouwen. Het vak van mijn opa was winkelier. Hij had een meubelzaak in Gouda, op de Korte Tiendeweg 13, je kunt er nu gaan eten, want nu is het Grieks Restaurant Rhodos. Later is mijn opa, Chris van Dam, predikant geworden in de Gereformeerde Gemeenten. Maar in de jaren '30 was hij dat nog niet. Het was crisistijd, en mijn opa en oma hadden tien kinderen. Ze hadden enorme moeite om rond te komen.

Mijn opa heeft over zijn leven een boek geschreven, en hij vertelt daarin het volgende. Op een keer lag er een rekening van 870 gulden. Twee weken tijd was er om te betalen, maar al die tijd werd er net genoeg verkocht om de lopende uitgaven te doen. Als de rekening niet betaald zou worden, dan zou het vertrouwen van de belangrijkste leverancier ernstig geschokt zijn. Toen brak de laatste dag aan, voordat er betaald moest worden. Het was een donderdag, marktdag in Gouda. Ik lees je een stukje voor over

wat er toen gebeurde: 'Het was reeds half één, en er was nog niet één cent ontvangen. Dat greep mij zo aan, dat ik achter in de winkel, verborgen voor voorbijgangers, weende als een kind en de Heere smeekte om uitkomst. Na enige tijd kwamen een man en zijn vrouw voor de etalage staan en keken scherp naar de winkel, of zij zagen wat zij zochten. Binnenkomend zei de man: 'Koopman, wij hebben gisteren alle winkels in Leiden afgelopen en vanmorgen hier in Gouda, maar zij hebben nergens wat wij zoeken, u heeft het in uw winkel ook niet staan, dus het zal wel tevergeefs zijn dat wij bij u binnenstappen, maar vragen mag toch wel even?'

En door het geloof durfde ik te zeggen: 'Mijnheer, hier zult u wel slagen, gaat u maar even mee naar boven.' Daar gekomen zag hij ineens staan wat zij zochten, een mooi salonstel met rode, vochtechte, prima stof bekleed.

Toen vroeg die man verwonderd: Hoe wist u dat wij bij u zouden slagen?' Toen heb ik alles eerlijk verteld. Hoe ik in de nood tot God geroepen had om wat verkoop, omdat ik een grote rekening betalen moest en het geld er niet voor had en dat ik reeds de volgende dag betalen moest. Zij waren beiden zeer onder de indruk, kochten nog meer artikelen, bij elkaar voor fl. 435,- (dus precies de helft van 870 gulden). Hij betaalde mij vooruit, want hij zei dat hij een biddende koopman wel durfde vertrouwen. De levering van de goederen mocht ik doen, als er gelegenheid was. Zeer verwonderd over en weer namen wij afscheid.

Na de middag stond ik weer op dat zelfde plaatsje achter in de zaak, bedelend aan de Heere om nog zo'n klant, want ik had nu wel precies de helft, maar toch kon ik daar die grote wissel niet mee betalen. Weer worstelde ik met de Heere gelijk tevoren. En zie, weer kwamen er een man en een vrouw kijken voor de winkel. Eenvoudige werkmensen, die een smalle beurs hadden en dus aan hun bedrag gehouden waren, om hun huisje van de nodigste meubelen te voorzien. Ik geloofde dat zij de andere helft van de rekening wel zouden hebben. Toen zij al een lijst van artikelen gekocht hadden, vroeg de man voor hoeveel hij gekocht had, want hij had niet veel geld. Zonder op te tellen zei ik: 'U hebt voor fl. 435,- gekocht.'

'Hoe weet u dat, u hebt het toch niet opgeteld?'

Ik gaf het boek en zei: 'Telt u het zelf maar op.'

Het klopte precies en het was juist het bedrag dat zij bij zich hadden. Verwonderd vroeg die man, wat daar achter zat. En weer vertelde ik alles eerlijk en wij allen waren diep onder de indruk. Ook hij betaalde vooruit, en nam hartelijk afscheid. Toen wist ik dat de Heere het geroep der ellendigen hoort. Wij waren zeer verwonderd, en zo zouden wij meer kunnen verhalen.'

'De Here hoort het geroep der ellendigen', dat wil zeggen: van de mensen die ellende meemaken. We hebben daarover net gezongen uit Psalm 146: 't Is de HEER, wiens alvermogen het groot heelal heeft voortgebracht; Die genadig uit den hoge ziet, wie op Zijn bijstand wacht.' Dat is de belofte van God, dat is het Woord van God. Mijn opa mocht daarop vertrouwen. En woorden werden wonderen.

Die ervaring van Petrus is een ervaring, niet alleen voor hém, dáár en tóén. Nee, Jezus heeft die ervaring gegeven óók voor ons, ook voor u, en jou en mij. Die enorme menigte vissen, die was er ook voor jou, om jou, hier en nu, moed te geven. Om jullie, als ouders, moed te geven als het je misschien soms weleens aanvliegt: 'Hoe moet dat?! Hoe moeten we dat op een goede manier doen: drie kinderen begeleiden naar de volwassenheid?!' Vertrouw altijd op het Woord van God! Vertrouw op de woorden van Jezus! Want het zijn niet zomaar woorden. Zijn woorden worden wonderen, ook in déze tijd, ook in ónze samenleving. Geef ze door aan je kinderen: de verhalen uit de Bijbel, maar óók de verhalen uit je eigen leven, hoe God je heeft geholpen, hoe Hij je heeft gered. En zéker: deel óók maar je eigen vragen, en je eigen angst en je eigen onzekerheid. Maar deel óók je gebed! Bid samen met je kinderen. Leef het leven met Jezus, sámen met hen. En wees gehoorzaam aan de woorden van Jezus op álle terreinen van je leven, ook je gezinsleven, en óók je vakgebied.

Dat geldt voor ons allemaal. Doe wat Jezus zegt, want Hij is de Meester, Hij overziet alles en weet wat je moet doen. Laat je in

alles leiden door hem, zoals het zo prachtig staat op het geboortekaartje: 'Heer, wijs mij uw weg en leid mij als een kind dat heel de levensweg slechts in U richting vindt.'

Je zult verwonderd staan, want geloof is een verrassing. Net als bij dat Meer van Galilea: wat een visvangst! Misschien ben je vandaag hier te gast en ben je niet zo vertrouwd met de Bijbel en met de kerk. Als dat zo is, dan nodig ik je van harte uit: ga die weg met Jezus, ontdek wie Hij is, doe wat Hij zegt in de Bijbel en je zult verrast worden, je zult verbaasd staan!

3. Door Jezus' heiligheid zie je eigen onheiligheid

En er gebeurt nóg iets. Iets onverwachts. Iets wat minder leuk is. Je zult ook ontdekken hoeveel fouten er zitten in je leven. Hoe dichter je bij Jezus komt, hoe meer je van Zijn macht gaat zien, en van Zijn grootheid, en hoe kleiner jij zelf wordt. Je beseft hoe langer hoe meer je eigen zonde. Dat is wat er gebeurt met Petrus. Vers 8 en 9: 'Toen Simon Petrus dat zag, viel hij neer voor de knieën van Jezus en zei: Here, ga weg van mij, want ik ben een zondig mens. Want grote verbazing had hem en allen die met hem waren, bevangen, over de vangst van de vissen die zij gedaan hadden.'

Petrus voelt het haarscherp aan: de heiligheid van Jezus en zijn eigen ónheiligheid, die verdragen elkaar niet... Dat gaat niet samen... Stel het je zelf maar eens voor, dat je nu, opeens voor God komt te staan. Zoals je nú bent, plotseling in het verblindende licht van Gods majesteit. Petrus kan alleen maar op zijn knieën vallen en het stamelen: 'Here, ga weg van mij, want ik ben een zondig mens. U bent veel te groot, veel te heilig voor mij, om in Uw aanwezigheid te zijn.' In het licht van Jezus gaat elke zonde pijn doen.

Iemand zei een keer tegen mij: 'Ik ben blij dat ik christen geworden ben. Ik zou nooit terugwillen, maar er zit wel een moeilijke kant aan. Want ik voel me nu schuldig over dingen waar ik me vroeger niet schuldig over voelde.' Ja, zo is het wel. Door de volmaaktheid van Jezus valt het opeens op, hoe onvolmaakt je zelf bent. 'Heer, dit kan niet, zó dichtbij...'

4. Maar Jezus reinigt je, Hij vindt je kostbaar en schakelt je in!

Maar wat zegt Jezus? 'Wees niet bevreesd, van nu aan zult u mensen vangen.' Dat laatste klinkt heel raar: mensen vangen. Maar wat bedoelt Jezus? 'Je zult geen vissen meer bij elkaar brengen, maar mensen bij elkaar brengen. Je zult je niet meer met vissen bezig houden, maar met mensen!' 'Mensen vangen', dat wil zeggen: 'mensen de rijkdom laten zien van het leven met Jezus, en ze daardoor aantrekken.' Vissen vang je om ze dood te maken, maar mensen vang je om ze het leven te brengen, eeuwig leven!

Als Petrus beseft dat hij is een zondig mens is, dan zegt Jezus niet: 'Petrus, het valt wel mee.' Want het valt niet mee. We hebben dat daarnet gezien, in de doop. We hebben het nodig, állemaal, dat onze zonden worden afgewassen.

Maar Jezus zegt wel iets anders: 'Wees niet bevreesd. Wees niet bang, want Ik ga jullie inschakelen om mensen de boodschap van léven te brengen, leven en overvloed, zoals die visvangst overvloedig was.'

Jezus is gekomen om ons te redden, daarvoor hing Hij aan het kruis. Hij droeg de straf voor onze zonden. En Hij zegt: 'Wees niet bang! Vertrouw je toe aan Mij, en Ik zal je schoonwassen, zoals de doop laat zien, en Ik zal je gebruiken om mensen tot zegen te zijn!'

Kijk, dat is dat Woord van God. Een bevrijdend woord. 'Wees niet bang. Je bent kostbaar, Ik ga je inschakelen.'

Geen wonder dat die kleindochter zo blij was met dat Woord van God. Want het Woord van God tilt je op boven je gewone, kleine, zondige bestaan. Het Woord van God laat de zonnestralen van Gods genade over je leven vallen. En dat Woord van God heeft de kracht om je te veranderen, van binnen uit, tot een geschikt instrument in de handen van God.

Laat alles maar achter, net als Petrus, zelfs de grootste visvangst in je leven, laat ook die maar achter, en ga met Jezus mee. Want Zijn woorden worden wonderen.

Amen.